

WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI

Szczecin, 21 lutego 2024 r.

Znak: AP-2.7840.274.2023.JKO(3)

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), *zwaną dalej k.p.a.*, po rozpatrzeniu odwołania fundacji Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego, *od decyzji Starosty Kamieńskiego nr 375/2023 z 14 listopada 2023 r., znak: Boś.6740.185.2023.MKPK, zatwierdzającej projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i udzielającej inwestorowi – spółce Biogazownia Stuchowo Sp. z o. o., pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 19/2, obręb 0016 Kępica, gm. Świerzno,*

**orzeka się:
umorzyć postępowanie odwoławcze.**

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2023 r. do Starostwa Powiatowego w Kamieniu Pomorskim wpłynął wniosek spółki Biogazownia Stuchowo Sp. z o. o., reprezentowanej przez pełnomocnika – pana Karola Jarzynę, o zatwierdzenie projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenie pozwolenia na budowę dla inwestycji polegającej na budowie biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 19/2, obręb 0016 Kępica, gm. Świerzno. Do wniosku inwestor załączył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością, działką nr ewid. 19/2, na cele budowlane oraz 3 egzemplarze projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego pn.: „Budowa biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą”.

W toku postępowania, w dniu 1 czerwca 2023 r., na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2023 r., poz. 1094, z późn. zm.), *zw. dalej ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku*, oraz na podstawie art. 31 § 1 pkt 2 k.p.a., Fundacja Grand Agro Ochrona Środowiska Naturalnego z/s w Nowym Dworze Mazowieckim, wystąpiła z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony, wskazując iż jednym z celów statutowych niniejszej organizacji ekologicznej jest m.in. czynny udział w postępowaniach, w których wydawane są decyzje dla przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko naturalne i dobrostan lokalnej społeczności, zwłaszcza przy występowaniu oddziaływań, dla których brak jest norm ustawowych, jak np. odorowość.

Starosta Kamiński, postanowieniem z 30 czerwca 2023 r., znak: Boś.6740.185.2023.MKPK, dopuścił wnioskodawcę - Fundacja Grand Agro Ochrona Środowiska Naturalnego z/s w Nowym Dworze Mazowieckim, do udziału w postępowaniu w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 19/2, obręb 0016 Kępica, gm. Świerżno.

Następnie, po przeprowadzonym postępowaniu, Starosta Kamiński, decyzją nr 375/2023 z 14 listopada 2023 r., znak: Boś.6740.185.2023.MKPK, zatwierdził projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i udzielił inwestorowi – spółce Biogazownia Stuchowo Sp. z o. o., pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 19/2, obręb 0016 Kępica, gm. Świerżno

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie ustawowym wniosła Fundacja Grand Agro Ochrona Środowiska Naturalnego z/s w Nowym Dworze Mazowieckim. Jak wskazano w treści odwołania w postępowaniu nie została dostatecznie zbadana kwestia odorowości, jak i cały proces inwestycyjny, który w ocenie odwołującej fundacji będzie miał negatywny wpływ na otoczenie.

Organ I instancji nie znalazł podstaw do zmiany lub uchylecia swojej decyzji w trybie art. 132 k.p.a., i na podstawie art. 133 k.p.a. przekazał odwołanie Wojewodzie Zachodniopomorskiemu.

Wojewoda Zachodniopomorski po zapoznaniu się z odwołaniem oraz aktami sprawy zważył, co następuje:

Postępowanie odwoławcze obejmuje swym zakresem ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy będącej przedmiotem rozstrzygnięcia organu I instancji, co wynika z zasady dwuinstancyjności postępowania zawartej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy rozpoznaje zatem sprawę ponownie merytorycznie w zakresie odpowiadającym zakresowi postępowania pierwszoinstancyjnego, nie ograniczając się tylko do kontroli decyzji organu pierwszej instancji (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 marca 1996 r., sygn. akt SA/Wr 1996/95, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 03 marca 1993 r., sygn. akt IV SA 1241/92). Nie mniej jednak organ odwoławczy przed wszczęciem postępowania odwoławczego dokonuje formalnej oceny odwołania. Właściwe postępowanie odwoławcze poprzedzone jest zatem postępowaniem wstępnym mającym na celu ustalenie, czy odwołanie jest dopuszczalne oraz czy zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu. Jeżeli jednak osoba wnosząca podanie twierdzi, że jest stroną, a zachodzi konieczność zbadania interesu prawnego strony, jako że brak legitymacji do wniesienia odwołania nie jest oczywisty, organ ma obowiązek przeprowadzić w danym zakresie postępowanie wyjaśniające, przed przystąpieniem do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy. W razie stwierdzenia braku legitymacji odwołującego się, organ zobligowany jest do wydania decyzji o umorzeniu postępowania, zgodnie z art. 138 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Po 687/20; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie

z dnia 11 marca 2021 r., sygn. akt II SA/Rz 99/21; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt II GSK 1164/13).

Podobnie w przypadku zainicjowania postępowania odwoławczego przez organizację dopuszczoną do udziału w postępowaniu administracyjnym przez organ I instancji, organ odwoławczy nie jest związany tym stanowiskiem organu I instancji. Organ odwoławczy przed rozpoznaniem każdego odwołania jest zobowiązany zbadać czy odwołanie zostało wniesione przez uprawniony podmiot. Zatem, jeżeli odwołanie wnosi organizacja dopuszczona do udziału w postępowaniu, organ odwoławczy jest zobowiązany zbadać czy to dopuszczenie do udziału w postępowaniu jest zgodne z prawem (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 10 czerwca 2021 r., sygn. IV SA/Po 68/21).

Organ odwoławczy dokonał zatem ponownego rozpoznania sprawy w pełnym zakresie dokonując własnych ustaleń stanu faktycznego i prawnego sprawy.

Zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r., poz. 682 z późn. zm.), zw. *dalej Prawem budowlanym*, stronami postępowania w sprawie pozwolenia na budowę są inwestor oraz właściciele, użytkownicy wieczystości lub zarządcy nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu. Z brzmienia ww. przepisu jednoznacznie wynika, że stroną postępowania w sprawie uzyskania pozwolenia na budowę jest inwestor, czyli podmiot, który złożył wniosek o wydanie pozwolenia, oraz właściciele, użytkownicy wieczystości lub zarządcy nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu budowlanego.

Wyjątkiem od reguły wyrażonej w art. 28 ust. 2 Prawa budowlanego, jest art. 28 ust. 4 Prawa budowlanego, który stanowi, iż przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę wymagającym udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zatem w sprawach o pozwolenie na budowę, podstawę prawną dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu stanowi art. 28 ust. 4 Prawa budowlanego, zgodnie z którym organizacja społeczna może występować w roli strony w postępowaniach dotyczących pozwolenia na budowę, tylko gdy wymaga ono udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*

Przy czym, jeżeli w postępowaniu o pozwolenie na budowę nie zachodziła żadna z okoliczności wskazanych w art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy z 2008 r. *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*, w tym także okoliczność określona w art. 88 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z 2008 r. *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*, to nie zachodzi przesłanka hipotezy z art. 28 ust. 4 Prawa budowlanego, wyłączająca zastosowanie art. 28 ust. 3 Prawa budowlanego (patrz: wyrok NSA z dnia 30 września 2021 r., sygn. akt II OSK 370/19).

Przedmiotem inwestycji objętej wnioskiem inwestora jest budowa biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 19/2, obręb 0016 Kępica, gm. Świerzno. Działka inwestycyjna nie jest objęta zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W związku z powyższym do wniosku o pozwolenie na budowę inwestor dołączył decyzję Wójta Gminy Świerzno z 22 marca 2018 r., znak: GP.6730.35.2017/2018, ustalającą warunki zabudowy dla przedmiotowej inwestycji. Ponadto do wniosku dołączono decyzję Wójta Gminy Świerzno z 19 maja 2017 r., znak: OŚ.6220.3.2015, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. W toku postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowych uzgodnień na realizację przedsięwzięcia, w oparciu o opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie (postanowienie z 30.09.2015 r., znak: OŚ.4240.206.2015.AW), oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kamieniu Pomorskim (pismo z 25.09.2015 r., znak: PS-N-ZNS-403-11/15), Wójt Gminy Świerzno, postanowieniem z 15 października 2015 r., znak: OŚ.6220.3.2015, nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W oparciu o przedłożony przez inwestora raport, Wójt Gminy Świerzno, ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 19/2, obręb 0016 Kępica, gm. Świerzno, w których wskazano, iż nie nakłada się obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*, dla przedmiotowej inwestycji.

Ustawa środowiskowa gwarantuje społeczeństwu udział w postępowaniu, w którym przeprowadzana jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust. 1 *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie*). Podmioty biorące udział w tego rodzaju postępowaniu nie muszą się legitymować interesem prawnym ani nawet interesem faktycznym. Natomiast udział ten jest gwarantowany wyłącznie w postępowaniach, w których przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (patrz: wyrok NSA z dnia 15 listopada 2022 r., sygn. akt III OSK 1366/21). Zatem w niniejszej sprawie, w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 19/2, obręb 0016 Kępica, gm. Świerzno, z uwagi na postanowienia zawarte w ww. decyzji środowiskowej, przedmiotowe postępowanie nie jest postępowaniem wymagającym udziału społeczeństwa, gdyż brak jest konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Przypomnienia wymaga, że postępowaniem wymagającym udziału społeczeństwa jest tylko takie postępowanie, co do którego wymóg zapewnienia udziału społeczeństwa jest przewidziany konkretnym przepisem administracyjnego prawa materialnego. Brak takiej regulacji jest równoznaczny z zaliczeniem określonego postępowania do grupy spraw niewymagających udziału społeczeństwa.

Z przepisów *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku* wynika, że postępowanie w sprawie pozwolenia na budowę jest postępowaniem wymagającym udziału społeczeństwa

jedynie wtedy, gdy w ramach tego postępowania przeprowadzana jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się bądź w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bądź też w ramach postępowania w sprawie wydania jednej z enumeratywnie wyliczonych decyzji, w tym decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 72 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*).

Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadzana jest w ramach postępowania w sprawie pozwolenia na budowę wyłącznie w czterech przypadkach, określonych w ww. ustawie:

- jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 61 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*);
- na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, złożony do organu właściwego do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 88 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*.);
- jeżeli organ właściwy do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę stwierdzi, że we wniosku o udzielenie pozwolenia na budowę zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 88 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*);
- w przypadku braku możliwości stwierdzenia gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW (art. 88 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*).

Katalog przypadków, w których ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, jest zamknięty.

W przedmiotowej sprawie nie była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wójt Gminy Świerzno, decyzją z 19 maja 2017 r., znak: OŚ.6220.3.2015, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie biogazowni rolniczej, nie nałożył obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę (pkt V ww. decyzji). Ponadto inwestor nie wnioskował o przeprowadzenie tej oceny, a przedsięwzięcie nie dotyczy budowy instalacji do spalania paliw o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku.

Skoro nie była przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko to postępowanie zakończone decyzją Starosty Kamieńskiego nr 375/2023 z 14 listopada 2023 r., znak: Boś.6740.185.2023.MKPK, nie wymagało udziału społeczeństwa w rozumieniu przepisów *ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku*. Tym samym postępowanie odwoławcze również nie stanowi postępowania wymagającym udziału społeczeństwa.

W tym miejscu wskazania wymaga, iż mając powyższe na uwadze w przedmiotowym postępowaniu nie miały zastosowania przepisy art. 44 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, ponieważ przepis ten stanowi *lex specialis* wobec przepisu art. 31 k.p.a. Wynika to z tego, że przepis ten ma zastosowanie wyłącznie w postępowaniach wymagających udziału społeczeństwa, do których niewątpliwie należy postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Ponadto, dotyczy on wyłącznie organizacji ekologicznych, a zatem organizacji społecznych, których statutowym celem jest ochrona środowiska (art. 3 ust. 1 pkt 10 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*). Inaczej określono również przesłanki dopuszczenia do udziału w postępowaniu tego rodzaju organizacji ekologicznej, ponieważ rozpoznając wniosek złożony na podstawie art. 44 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, właściwy organ administracji publicznej nie jest zobowiązany do badania, czy za dopuszczeniem danej organizacji społecznej będącej organizacją ekologiczną przemawia interes społeczny. W niniejszym postępowaniu nie ma również zastosowania wyłączenie art. 28 ust. 3 Prawa budowlanego, a tym samym nie stosuje się przepisu art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę.

Zatem postanowienie Starosty Kamieńskiego, o dopuszczeniu fundacji Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego, w niniejszy postępowaniu, wydane zostało wadliwie. Nie ulega wątpliwości, że w niniejszym postępowaniu odwołujący nie może wywodzić swych praw w postępowaniu odwoławczym z wadliwego działania organu I instancji. Reasumując, prowadzone w badanej sprawie postępowanie dotyczące udzielenia pozwolenia na budowę nie było postępowaniem - w sprawie pozwolenia na budowę wymagającym - udziału społeczeństwa zgodnie z *ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku*., w sprawie nie znajdował zastosowania art. 31 k.p.a., a strona odwołująca nie może wywodzić legitymacji do wniesienia odwołania z wadliwego stanowiska organu I instancji.

W takim przypadku organizacja ekologiczna może wnieść odwołanie w trybie art. 28. ust. 3a Prawa budowlanego, w myśl którego do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 86g i art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Powyżej przytoczony art. 86g ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku stanowi, iż organizacji ekologicznej powołującej się na swoje cele statutowe, jeżeli prowadzi ona działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania w sprawie zezwolenia na inwestycję, także w przypadku gdy nie brała ona udziału w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej

instancji, lub stronie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach służy prawo do wniesienia odwołania od zezwolenia na inwestycję, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. W postępowaniu odwoławczym organizacja ekologiczna uczestniczy na prawach strony.

Przy czym odwołanie przysługuje w zakresie, w jakim organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję jest związany decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 86 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*. Ponadto jak wynika z art. 86g ust. 3 w odwołaniu należy zawrzeć wskazanie, w jakim zakresie zezwolenie na inwestycję jest niezgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nie uwzględnia jej postanowień oraz uzasadnienie.

Mając powyższe na uwadze Wojewoda Zachodniopomorski, pismem z 23 stycznia 2024 r., znak: AP-2.7840.274.2023.JKO(2), wezwał fundację Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego, do uzupełnienia odwołania w zakresie wynikającym z art. 86g ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, czego do dnia rozstrzygnięcia odwołująca Fundacja nie uczyniła.

Tym samym uznać należy, iż odwołująca Fundacja nie dopełniła obowiązków wynikających z art. 28 ust. 3a Prawa budowlanego w zw. z art. 86g ust. 3 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*. A zatem wniesione odwołanie nie spełnia warunków formalnych. Jednocześnie w wyniku analizy tutejszy organ uznał, iż Fundacji nie przysługiwał przymiot strony w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę, tym samym odwołanie nie spełniające ww. warunków nie może zostać uznane za skutecznie wniesione.

W takim przypadku, gdy organ przeprowadzi postępowanie, w wyniku którego ustali, że podmiot wnoszący odwołanie nie ma interesu prawnego, powinien zakończyć postępowanie w formie decyzji o umorzeniu postępowania zainicjowanego odwołaniem. Dopiero taka decyzja może rozstrzygać o legitymacji podmiotu wnoszącego to odwołanie. Pogląd ten jest utrwalony w orzecznictwie sądów administracyjnych (vide: uchwała siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 1999 r., OPS 16/98, ONSA 1999/4/119; wyrok NSA z dnia 15 lutego 2006 r., II OSK 514/05; wyrok NSA z dnia 22 grudnia 2008 r., II OSK 1109/07; wyrok NSA z dnia 9 lipca 2015 r., I OSK 2271/14; wyrok WSA w Bydgoszczy z 8 stycznia 2015 r., II SA/Bd 576/14; wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 7 maja 2014 r., II SA/Go 243/14; wyrok WSA w Gdańsku z 8 października 2014 r., II SA/Gd 336/14). Równocześnie należy wskazać, że od powyższej zasady w orzecznictwie dopuszcza się wyjątek: stwierdzenie niedopuszczalności odwołania w trybie art. 134 k.p.a., przy czym jest ono możliwe tylko w sytuacji, gdy brak interesu prawnego po stronie wnoszącego odwołanie jest oczywisty i w sposób nie budzący wątpliwości wynika z tego odwołania (vide: wyrok NSA z dnia 24 stycznia 2014 r., II OSK 1774/11 oraz wyrok NSA z dnia 31 marca 2015 r.).

Konkludując, w ocenie organu odwoławczego, w stanie faktycznym niniejszej sprawy zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania odwoławczego decyzji Starosty Kamińskiego nr 375/2023 z 14 listopada 2023 r., znak: Boś.6740.185.2023.MKPK, zatwierdzającej projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i udzielającej inwestorowi – spółce Biogazowania Stuchowo Sp. z o. o., pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 19/2, obręb 0016 Kępica, gm. Świerżno.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

Pouczenie

Stronie niezadowolonej z rozstrzygnięcia podjętego w niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, Wały Chrobrego 4, 70-502 Szczecin. Wniesienie skargi wymaga uiszczenia opłaty w kasie lub na rachunek Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w wysokości wg norm przepisanych. Strona, która nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w całości bądź w części, może zwrócić się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z wnioskiem o częściowe bądź całkowite zwolnienie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Z tych samych przyczyn strona może zwrócić się o ustanowienie adwokata albo radcy prawnego.

Z up. Wojewody Zachodniopomorskiego

Elżbieta Piasecka
Radca generalny
Wydział Architektury i Gospodarki Przestrzennej

.....

Otrzymują:

1. Karol Jarzyna – pełnomocnik spółki Biogazowania Stuchowo Sp. z o. o.;
2. Andrzej Atras;
3. Halina Atras;
4. Waław Gojlik;
5. Cecylia Gojlik;
6. ZUW a/a.

Do wiadomości:

7. Starosta Kamiński;

8. Gmina Świerzno;
9. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Kamieniu Pomorskim.